

Rámzuhant

Fuldoklás. Mellkasfájdalom.
A bal felkarom leszakad.
Folyik a víz az arcomon
a rámszuhant mennye alatt.

Az agyam tompa. Szédülök.
Látásom elhomályosul.
Színes foltok szemem előtt.
Pulzál az innen és a túl.

Fázom. Bennem van a hideg.
Állandósul a tompa zaj.
Izomrostonként reszketek.
Mozgásra képtelen a bal,

nem akaratlagos a jobb.
Afázia. Semmi se volt.

Leanderfa

Az árnyékmacska a tengerparton
kóborol. Meg-megszagol valamit.
Az éjszakai dagály hagyatéka:
ágak, hínár, bomló tengeri lények
szöveteinek maradványai.
Megáll. A tenger távolába szimatol.
Pupillája kitágul, figyel.
Megrázza a fejét, nekiiramodik,
felpattan a kőfalra, át az úton,
vérekes sziklák, sovány föld, köves,
kiszáradt kertek közt ugrik, szalad,
nyúlt testtel kap a levegőbe,
a fényben néptelen sikátorokon át;
az oszlopok körül kanyarul egyet-egyet,
aztán a téren a leanderfa alatt,
a félárnyékban lekuporodik,
fejét a mancsaira hajtva.
A láthatatlan nap a zeniten jár.
Forró por, kabócák és kakukkfűszag,
észrevétlen reszket a levegő.
Ő csukott szemmel néz magába.
Hallgatja kinn-benn azt az ólom-csendet.
Lélegzik. (Valaki zokog.)
A fára csap. Riadtan keveregnek
szirmok, levelek, csillagok.

Varázsének

a nagy sziget öblében
szemközt a kis szigettel
a homok rózsaszínű
a mézskődarabokból
szárazon rakott kertfal
tetején fügekaktusz
áll őrt a messzeségbe
a kertben a gyümölcsfák
lábánál a kakukkfű
halványlilát virágozik
méheknek dönögése
a gránátalma fák
virág a füge érik
a vörösokker földön
néhol átüt a sziklák
csontozata gyökér-ín
ezeréves olajfa
babércserje-ligetben
följebb a pínéakon
monstrum kabócazúgás
a márványos verandán
a napsütés s az árnyék
lassacskán mozgolódik
a macska félig alszik
a szőlőtőnek dülve
a lusta délutánban
a szív is félig ébren
átölelsz átölellek
az ajkad fügeédes
és gránátalma színű
a mellkasodon arcom
a ciklikus öröklét
egy pillanatnyi fénye
bőröd aranyán játszik
hullámok tánca minden
a nagy sziget öblében
reggel jáde a tenger
napközben krizokolla
estére borszínű lesz

Helyzetjelentés

nagyon szeretsz
nagyon szeretlek
egyedül itt az őszi éjszakában
mindig veled vagyok
mindig velem vagy
a tücskök ideje ez az idő
bennem és benned
lassú végtelen
a test hőforrás vak mélységei
egymásban lebeg öröklét idő
a múltó és a végzetetlen
a tenger és hullámai
egyedül itt az őszi éjszakában
tücskök
veled vagyok
nagyon szeretlek

Imre Flóra (Budapest, 1961): költő, műfordító. Legutóbbi könyve: *Még tart a könnyűség* (válogatott és új versek, Parnasszus, 2014).